

Mike Whitney & Paul Craig Roberts: Putin špatně pochopil Západ a pokud se brzy neprobudí, čeká nás armagedon

- CZ24 News | 20. prosince 2022

Otázka 1: *Myslíte si, že Putin měl od začátku jednat důrazněji, aby válku rychle ukončil? Je to přesné hodnocení vašeho názoru na válku? A pokud ano, jaká je podle vás stinná stránka toho, že se konflikt protahuje a jeho konec je v nedohlednu?*

Paul Craig Roberts – Ano, správně jste vyjádřil můj postoj. Protože však můj postoj může mnohým indoktrinovaným lidem s vymytými mozky, těm, kteří sledují CNN, poslouchají NPR a čtou New York Times, připadat „neamerický“, uvedu některé své souvislosti, než budu pokračovat v odpovědi.

Ve 20. století jsem se v mnoha ohledech účastnil studené války: Jako redaktor Wall Street Journalu; jako jmenovaný na dotované katedře v Centru pro strategická a mezinárodní studia, které bylo v době mého jmenování součástí Georgetownské univerzity, kde byli mými kolegy **Henry Kissinger**, poradce pro národní bezpečnost a ministr zahraničí, **Zbigniew Brzezinski**, poradce pro národní bezpečnost, a **James Schlesinger**, ministr obrany a ředitel CIA, který byl jedním z mých profesorů na postgraduálním studiu na Virginské univerzitě; jako člen Výboru pro současné nebezpečí studené války a jako člen tajného prezidentského výboru s pravomocí vyšetřovat odpor CIA vůči plánu prezidenta **Reagana** na ukončení studené války.

S takovou historií, jakou mám já, jsem byl překvapen, když jsem zaujal objektivní postoj k odmítnutí hegemonie USA ruským prezidentem **Putinem** a ocitl jsem se označen za „**ruského dvojníka/agenta**“ na webové stránce „PropOrNot“, která byla možná financována americkým ministerstvem zahraničí, Národní nadací pro demokracii nebo samotnou CIA, která vůči mně stále chová starou zášť za to, že jsem pomohl prezidentu **Reaganovi** ukončit studenou válku, což mělo potenciál snížit rozpočet a moc CIA. Stále přemýšlím, co by mi CIA mohla udělat, přestože mě agentura vyzvala, abych před ní vystoupil, což jsem učinil, a vysvětlil, proč se ve svých úvahách mýlila.

Rovněž řeknu, že ve svých článcích **hájím pravdu**, nikoli Putina, ačkoli Putin je podle mého uváženého názoru nejčestnějším hráčem a možná nejnaivnějším v současné hře, která může skončit jaderným Armagedonem. **Mým cílem je zabránit jadernému Armagedonu**, nikoliv se postavit na jednu ze stran. Dobře si vzpomínám na nenávist prezidenta Reagana k „těm zatraceným jaderným zbraním“ a na jeho směrnici, že cílem není vyhrát studenou válku, ale ukončit ji.

Nyní k vaší otázce, která je k věci. Abychom **Putina** pochopili, musíme si možná vzpomenout na život, respektive na to, jak jej Západ prezentoval Sovětskému svazu, a na americké vysílání do Sovětského svazu o svobodě života na Západě, kde byly ulice dlážděny zlatem a na potravinových trzích byly všechny možné pochoutky. Je možné, že to v myslech mnoha Sovětů, ne všech, vytvořilo představu, že život na Západě je rajský ve srovnání s peklem, v němž Rusové existovali. Dodnes si vzpomínám, jak jsem v roce 1961 jel autobusem v Uzbekistánu, když se na ulici objevil nákladák s dodávkou masa. Veškerý provoz jel za nákladákem do rozvážkové prodejny, kde už čekala fronta dlouhá několik bloků. Když tento život srovnáte s návštěvou amerického supermarketu, vynikne západní nadřazenost. Ruské náklonnosti k Západu Putina bezpochyby omezovaly, ale Putin sám byl ovlivněn rozdíly v životě mezi tehdejšími USA a Sovětským svazem.

Putin je dobrý vůdce, lidský člověk, možná až příliš lidský na to, jakému zlu čelí. Jedním ze způsobů, jak se dívat na můj postoj, že **Putin** dělá příliš **málo** místo příliš **mnoho**, je vzpomenout si na období druhé světové války, kdy byl britský premiér **Chamberlin** obviněn z toho, že podporuje **Hitlera** tím, že přijímá jednu provokaci za druhou. Můj vlastní názor na tuto historii je, že je falešná, ale stále se jí široce věří. **Putin přijímá provokace, přestože vyhlásil červené linie, které neprosazuje.** V důsledku toho se **jeho červeným liniím nevěří.** Zde je jedna zpráva:

RT 10. prosince uvedla, že „**USA v tichosti daly Ukrajině zelenou** k úderům **dlouhého dosahu** na cíle na ruském území, informoval v pátek deník Times s odvoláním na své zdroje. Pentagon zřejmě změnil svůj postoj k této záležitosti, protože se začal méně obávat, že by takové útoky mohly konflikt eskalovat.“

Jinými slovy, **Putin svou nečinností přesvědčil Washington** a jeho evropské loutkové státy, že **to, co říká, nemyslí vážně** a bude donekonečna **akceptovat stále se zhoršující provokace**, které se od sankcí přes finanční pomoc Západu Ukrajině, dodávky zbraní, výcvik a informace o cílení, poskytnutí raket schopných útočit na vnitřní Rusko, útok na most na Krymu, zničení plynovodu Nord Stream, mučení ruských válečných zajatců, útoky na ruské části Ukrajiny znovu začleněné do Ruské federace až po útoky na vnitřní Rusko.

V určitém okamžiku dojde k provokaci, která bude příliš velká. Tehdy nastane SHTF.

Putinovým cílem bylo vyhnout se válce. Proto jeho **omezený vojenský cíl na Ukrajině** vyhnat ukrajinské síly z Donbasu znamenal omezenou operaci, která ponechala ukrajinskou válečnou infrastrukturu nedotčenou, schopnou přijímat a nasazovat moderní zbraně ze Západu a donutit Rusko stáhnout se na linie, které jsou lépe bránitelné s velmi omezenými silami, které Putin do konfliktu zapojil. Ukrajinské ofenzívy přesvědčily Západ, že **Rusko lze porazit**, čímž se **válka stala hlavním způsobem**, jak podkopat Rusko jako překážku hegemonie Washingtonu. Britský tisk hlásal, že ukrajinská armáda bude na Krymu do Vánoc.

Putin potřeboval rychlé vítězství, které by zcela jasně ukázalo, že Rusko má **vymahatelné červené linie**, které Ukrajina porušila. Ukázka ruské vojenské síly by zastavila všechny provokace. Dekadentní **Západ** by se dozvěděl, že musí **nechat medvěda na pokoji**. Místo toho **Kreml**, který špatně pochopil Západ, **promarnil osm let Minskou dohodou**, o níž bývalá německá kancléřka **Merketová** prohlásila, že je to **podvod**, který má zabránit Rusku jednat, ačkoli Rusko mohlo snadno uspět. Putin nyní souhlasí s tím, že bylo jeho chybou, že nezasáhl v Donbasu dříve, než USA vytvořily ukrajinskou armádu.

Moje poslední slovo na vaši otázku je, že **Putin špatně pochopil Západ**. Stále si myslí, že **Západ má ve svém „vedení“ rozumné lidi**, kteří nepochybně hrají roli v Putinův prospěch, s nimiž může jednat. **Putin by si měl jít přečíst Wolfowitzovu doktrínu. Pokud se Putin brzy neprobudí, čeká nás Armagedon**, pokud se Rusko nevzdá.

Otázka č. 2. *Souhlasím s většinou toho, co zde říkáte, zejména s tímto: „**Putinova nečinnost přesvědčila Washington...** že to, co říká, nemyslí vážně a donekonečna bude akceptovat stále se zhoršující provokace.“*

Máte pravdu, je to problém. Ale nejsem si jistý, co s tím Putin může udělat. Vezměme si například útoky dronů na letiště na ruském území. Měl Putin odpovědět odvetou v podobě bombardování zásobovacích linek v Polsku? To se zdá jako správná reakce, ale zároveň to znamená riziko odvety

NATO a širší války, což rozhodně není v zájmu Ruska.

Nyní by možná **Putin** nečelil těmto ohniskům, kdyby na začátku nasadil **500 000** bojových jednotek a cestou do Kyjeva srovnal se zemí řadu měst, ale mějte na paměti, že ruské veřejné mínění o válce bylo na začátku smíšené a rostlo jen s tím, jak bylo zřejmé, že Washington je odhodlán Rusko porazit, svrhnout jeho vládu a oslabit ho do té míry, aby nemohlo promítnout svou moc za své hranice. Naprostá **většina** ruského lidu nyní **chápe, o co USA jde**, což vysvětluje, proč je **Putinova** veřejná podpora v současné době na úrovni **79,4 %**, zatímco podpora války je téměř všeobecná. Podle mého názoru Putin tuto úroveň podpory potřebuje, aby udržel válečné úsilí, takže odložení mobilizace dalších vojáků mu vlastně prospělo.

Důležitější je, že **Putin** musí být v tomto konfliktu vnímán jako racionální hráč. To je naprosto zásadní. Musí být vnímán jako **opatrný a rozumný aktér, který jedná zdrženlivě a v mezích mezinárodního práva**. Jen tak bude moci získat trvalou podporu Číny, Indie atd. Nesmíme zapomínat, že snaha o vybudování multipolárního světového řádu vyžaduje vytváření koalic, které impulzivní a násilné chování podkopává. Stručně řečeno, myslím, že **Putinův přístup „jít pomalu“** (vaše slova) **je ve skutečnosti správný postup**. Myslím, že kdyby se po Ukrajině prohnal jako Sherman na cestě k moři, ztratil by kritické spojence, kteří mu pomohou vytvořit instituce a ekonomickou infrastrukturu, jež potřebuje k vytvoření nového řádu.

Moje otázka tedy zní: Jak má vypadat ruské vítězství? Jde jen o vytlačení ukrajinské armády z Donbasu, nebo by ruské síly měly vyklidit celý region na východ od Dněpru? A co západ Ukrajiny? Co když bude západní region proměněn v trosky, ale USA a NATO jej budou nadále využívat jako odrazový můstek pro svou válku proti Rusku?

Dovedu si představit mnoho scénářů, v nichž budou boje pokračovat ještě několik let, ale sotva nějaký, který by skončil diplomatickým urovnáním nebo příměřím. Co si o tom myslíte vy?

Paul Craig Roberts – Myslím, Miku, že jste identifikoval důvody, které vysvětlují Putinův přístup ke konfliktu na Ukrajině. Myslím si však, že **Putin ve svůj přístup ztrácí důvěru**. Opatrnost při přibližování se k válce je nezbytná. Když však válka začne, je třeba ji rychle vyhrát, zejména pokud má nepřítel vyhlídky na získání spojenců a jejich podpory. **Putinova opatrnost** oddálila ruskou záchranu Donbasu o **osm let**, během nichž **Washington** vytvořil a vybavil **ukrajinskou armádu**, která z toho, co by v roce 2014 bylo snadnou záchranou jako Krym, udělala současnou válku blížící se ročnímu trvání. **Putinova opatrnost** při vedení války poskytla Washingtonu a západním médiím **dostatek času** k vytvoření a kontrole narativu, **kteří je pro Putina nepříznivý**, a k rozšíření války za přímé účasti USA a NATO, což nyní připustil ministr zahraničí **Lavrov**. **Válka se rozšířila na přímé útoky na samotné Rusko**.

Tyto útoky na Rusko mohou přivést prozápadní ruské liberály do souladu s **Putinem**, ale **schopnost** zkorumpovaného loutkového státu **USA** z třetího světa **napadnout Rusko je pro ruské vlastence nepřijatelná**. Rusové, kteří budou bojovat, vidí ve **schopnosti Ukrajiny napadnout matičku Rus selhání Putinovy vlády**.

Co se týče Číny a Indie, dvou zemí s největším počtem obyvatel, ty jsou svědky **nevybíravého použití síly Washingtonem**, aniž by to pro Washington mělo domácí nebo mezinárodní důsledky. Nechtějí se spojit s týden klečícím Ruskem.

Řeknu také, že stejně jako Washington a NATO neomezovalo veřejné mínění při jejich dvacetiletých válkách na Blízkém východě a v severní Africe, založených výhradně na lžích a tajných plánech, jaký důvod má Putin k obavám z nedostatku podpory ruské veřejnosti pro záchranu Donbasu, dříve součásti Ruska, před neonacistickým pronásledováním? Pokud se toho Putin musí obávat, ukazuje to

na jeho **chybu, že toleruje v Rusku působení nevládních organizací financovaných USA, které Rusům vymývají mozky.**

Ne, Putin by se neměl pouštět do titěrností. Není třeba, aby posílal rakety na **Polsko, Německo, Spojené království nebo USA.** Jediné, co **Putin potřebuje, je uzavřít** ukrajinskou infrastrukturu, aby Ukrajina i přes pomoc Západu nemohla pokračovat ve válce. Putin to začíná dělat, ale ne na totální bázi.

Skutečnost je taková, že **Putin nikdy nemusel** posílat žádné vojáky na záchranu Donbasu. Stačilo **poslat** americké loutce Zelenskému **hodinové ultimátum**, a pokud by se nevzdal, **odstavit** konvenčními přesnými raketami a v případě potřeby i leteckými útoky **celou energetickou, vodní a dopravní infrastrukturu** Ukrajiny a **vyslat do Kyjeva speciální jednotky, aby Zelenského a loutkovou vládu USA veřejně pověsily.**

Účinek na zdegenerovaný Probuzený Západ, který na svých univerzitách a veřejných školách vyučuje nenávisť k sobě samému, by byl **obrovský. Cena za zahrávání si s Ruskem by byla jasná** všem pitomcům, kteří mluví o tom, že Ukrajina bude do Vánoc na Krymu. **NATO by se rozpadlo. Washington** by zrušil všechny sankce a umlčel hloupé, válkou poblázněné neokonzervativce. **Na světě by byl mír.**

Otázka, kterou jste položil, jak má vypadat ruské vítězství po všech těch Putinových chybách? Především nevíme, zda vůbec nějaké ruské vítězství bude. Opatrný způsob, jakým **Putin** uvažuje a jedná, jak jste vysvětlil, je docela možné, **že Rusku vítězství odepře.** Místo toho může dojít k vyjednání **demilitarizované zóny** a konflikt se bude dusit, podobně **jako nevyřešený konflikt v Koreji.**

Na druhou stranu, pokud **Putin** uvažuje o plném nasazení **ruských hypersonických jaderných raket**, které žádný obranný systém nedokáže zachytit a po vzoru Washingtonu přikročí k **prvnímu použití** jaderných zbraní, bude mít moc dát Západu vše na vědomí a bude moci použít sílu ruské vojenské moci k okamžitému ukončení konfliktu.

Otázka č. 3: *Uvádíte několik velmi dobrých bodů, ale přesto si myslím, že Putinův pomalejší přístup pomohl získat podporu veřejnosti doma i v zahraničí. Ale samozřejmě se mohu mýlit. Rozhodně však **nesouhlasím** s vaším tvrzením, že **Čína a Indie „nechtějí být spojenci slabého Ruska“.** Podle mého názoru oba lídři vnímají Putina jako bystrého a spolehlivého státníka, který je možná největším obhájcem suverénních práv v minulém století. **Indie i Čína** jsou až příliš dobře obeznámeny s nátlakovou **diplomacií Washingtonu** a jsem si jist, že oceňují úsilí vůdce, který se stal největším světovým zastáncem sebeurčení a nezávislosti. Jsem si jistý, že to poslední, co by chtěly, je stát se **zbabělými** domácími mazánky jako **lídři v Evropě**, kteří nejsou schopni rozhodnout o ničem bez „**přikývnutí**“ Washingtonu. (Poznámka: Putin dnes již dříve prohlásil, že **vedoucí představitelé EU se chovají jako rohožka.**) **Putin:** „Hlavní partner EU, USA, dnes provádí politiku, která přímo vede k **deindustrializaci Evropy.** Dokonce se stěžovali svému americkému vládcu. Někdy se dokonce s nelibostí ptají: „Proč nám to děláte? Chci se zeptat: „**Co jste čekali?**“. **Co se ještě stane těm, kteří si o sebe nechají otírat nohy?**„).*

Paul Craig Roberts – Miku, souhlasím s tím, že Rusko je z důvodů, které uvádíte, partnerem Číny a Indie. Měl jsem na mysli, že Čína a Indie chtějí vidět **silné Rusko**, které je ochrání před vměšováním Washingtonu. Čínu a Indii neuklidňuje to, co se občas zdá být Putinovou nerozhodností a váhavostí. **Pravidla, podle kterých Putin hraje, už Západ nerespektuje.**

Putin má pravdu v tom, že všechny evropské a kanadská, australská, japonská a novozélandská vláda jsou pro Washington **rohožkami přede dveřmi. Putinovi** však uniká, že **loutkám**

Washingtonu tato role vyhovuje. Jak velkou šanci má tedy vynadat jim za jejich podrženosť a slíbit jim nezávislost? Jeden čtenář mi nedávno připomněl Aschův experiment z padesátých let, který zjistil, že lidé mají tendenci podržovat se převládajícím narativům, a také využití analýzy propagandy Edwarda Bernayse. A pak je tu informace, kterou mi v sedmdesátých letech poskytl jeden vysoký vládní úředník, že **evropské vlády dělají, co chceme, protože „dáváme vůdcům pytle peněz. Vlastníme je. Oni se nám zodpovídají.“**

Jinými slovy, naše **loutky žijí v komfortní zóně**. Putin se do ní bude těžko prodírat pouhým příkladným chováním.

Otázka č. 4 – V poslední otázce bych rád využil vašich širších znalostí o ekonomice USA a o tom, jak může **ekonomická slabost ovlivnit rozhodnutí Washingtonu provokovat Rusko**. V posledních deseti měsících jsme slyšeli řadu odborníků tvrdit, že rozšíření NATO na Ukrajinu vytváří pro Rusko „**existenční krizi**“. Jen by mě zajímalo, zda lze totéž říci i o Spojených státech? Zdá se, že všichni od Jamieho Diamonda po Nouriela Roubiniho předpovídají větší finanční kataklyzma, než byl krach celého systému v roce 2008. Je to podle vás důvod, proč média a prakticky celý politický establishment tak usilovně tlačí na konfrontaci s Ruskem? **Považují válku za jediný způsob, jak si USA mohou zachovat své výsostné postavení v globálním řádu?**

Paul Craig Roberts – Myšlenka, že se vlády obracejí k válce, aby odvrátily pozornost od upadající ekonomiky, je populární, ale odpověď na vaši otázku je, že operačním motivem je hegemonie USA. **Wolfowitzova doktrína** to říká jasně. Doktrína říká, že hlavním cílem zahraniční politiky USA je zabránit vzestupu jakékoli země, která by mohla sloužit jako brzda amerického unilateralismu. Na mnichovské bezpečnostní konferenci v roce 2007 dal Putin jasně najevo, že **Rusko nebude podržovat své zájmy zájmům USA**.

Ve Washingtonu je několik šílených neokonzervativců, kteří věří, že **jadernou válku lze vyhrát** a kteří zformovali americkou politiku jaderných zbraní **do režimu preventivního útoku** zaměřeného na snížení schopnosti příjemce prvního úderu provést odvetný úder. USA o válku s Ruskem neusilují, ale mohou se do ní dostat. Operativní neokonzervativní politikou je **způsobit Rusku problémy**, které mohou vyvolat **vnitřní problémy**, odvést pozornost Kremlu od mocenských kroků Washingtonu, izolovat Rusko propagandou a dokonce **případně provést barevnou revoluci** uvnitř Ruska nebo v některé z bývalých ruských provincií, jako je Bělorusko, jak se to stalo v Gruzii a na Ukrajině. Lidé zapomněli na **invazi gruzínské armády do Jižní Osetie**, kterou vyvolaly Spojené státy a kterou **Putin poslal zastavit ruské jednotky**, a zapomněli na nedávné nepokoje v **Kazachstánu, které uklidnil příchod ruských vojsk**. V plánu je **pokračovat v piklech na Kreml**. I když se Washington nesetká ve všech případech s úspěchem, jaký zaznamenala revoluce na Majdanu na Ukrajině, **incidenty** se daří rozptylovat, protože spotřebovávají čas a energii Kremlu, vedou k nesouhlasným názorům uvnitř vlády a **vyžadují vojenské pohotovostní plánování**. Vzhledem k tomu, že Washington ovládá narativy, slouží incidenty také k očerňování Ruska jako agresora a vykreslování Putina jako „nového Hitlera“. **Propagandistické úspěchy jsou značné** – vyloučení ruských sportovců ze soutěží, odmítání orchestrů hrát hudbu ruských skladatelů, vyloučení ruské literatury a obecné odmítání jakékoliv spolupráce s Ruskem. To má na Rusy **ponižující účinek** a může to rozložit podporu vlády ze strany veřejnosti. Pro ruské sportovce, bruslaře, baviče a jejich fanoušky to musí být velmi frustrující.

Nicméně konflikt na Ukrajině může **přerůst v obecnou válku**, ať už je to záměr nebo ne. To je moje obava a důvod, proč si myslím, že omezená operace Kremlu „**go-slow**“ je chybou. Nabízí příliš mnoho příležitostí k tomu, aby provokace Washingtonu zašly příliš daleko.

Je zde ekonomický prvek. Washington je odhodlán zabránit tomu, aby jeho evropské impérium bylo z důvodu energetické závislosti a obchodních vztahů vtaženo do užších vztahů s Ruskem. Někteří totiž hospodářské sankce vysvětlují jako **deindustrializaci Evropy ve prospěch hospodářské a finanční hegemonie Washingtonu**. Viz [ZDE](#)

AUTOR: Mike Whitney & Paul Craig Roberts

ZDROJ: [1](#) / [2](#)

Překlad: Admin Nekorektní TOP-CZ